

ODLECIĆ (4) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); e pochylone.

inf odlecić (1). ◇ *praet* 3 *sg m* odlecił (1). ◇ 1 *pl m pers* odlećiliśmy (1). ◇ *part praet act* odleciwszy (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Przekazać, powierzyć (4) : [Relinquere verbum ... in ultima voluntate. Ostawic. Odlecic. Oddac. *Cerous* 40/294.]

odlecić co komu (1): Odlęciliśmy Geometrią Ludziem prostym nikczemnym/ tak że lye nie obierają w niey/ iedno trochę ci co rolą albo Imieniu z naymu mierzyć zwykli *GrzepGeom* A4.

Zwrot: »[co] testamentem odlecić« (1): Tak dobr zastawnych iako y wiecznych dzyedycznych nikt niemoże Testamentem odlecić *UstPraw* Hv.

a. *Oddać w opiekę [kogo komu]* (2) : Y szedwży do domu/ siostrę opątrzywży/ y przyaciołom odleciwszy: mąiętność swoię wizytkę ná vbogie roszałfował *SkarŻyw* 55.

[*Zwrot*: »odlecić duszę swą Bogu«: A pot(y)m gdy odlecił dużę śwę Bogu/ b(y)ł obiefzon *BazHist* 160 (*Linde*).]

Przen (1) : A ia w vboftwie zoftaiąc/ y poniżony będąc/ wżytkem nadzieię w Chrytušie pokładał/ ktoremu mię miły Ociec odlecił. *SkarŻyw* 103.

Synonimy: *oddać, odkazać, powierzyć.*

Formacje współrdzenne cf ODLECAĆ.

Cf [ODLECENIE], ODLECONY